



Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

43. vuosikerta

Jäsenlehti 2/2023



www.gospelriders.fi



Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Tunteet ja elämä

Hengellinen elämä on monen mielestä oikeaa ja parasta elämää. Erilaisissa hengellisissä ryhmissä on suuriakin eroja. Omaan elämään on suuresti vaikuttanut nuoruuden seurakunnallinen toiminta. Tuo elämä oli hyvinkin pitkälle toimintaa. Oli kokous iso tai pieni? Nuorille tai aikuisille? Oli peruslähtökohta, että pokka pitää. Laulut olivat lauluja ja puheet puheita. Todistukset antoivat hie-man tilaa ja lupaa hymyillä tai ns. innostua. Minulle sopi hyvin Niilon todistukset. Hän oli tuolloin sotilaspiirin hommissa ja eläkkeellekin hän jäi sotilaspiirin päällikön tehtävistä. Toinen ystäväni, armeijan kavereita, oli samaisen läänin komentaja. Niilo kertoi vertauksia pesäpallosta. Mailasta, pallosta tai räpylästä. Hänellä oli rekvisiitta aina mukana. – tämä pallo on ollut lyöjäkuninkaan pallo. Todistukset olivat totta ja elävästä elämästä kertovia. Meille Pyhä Henki oli tuollaista läheistä ja arjessa olevaa.

Elämän varrella olen ollut monenlaisissa kokouksissa. Kovin vierailta ovat tuntuneet Hengen kokoukset, joissa haetaan tunteita ja kokemuksia. Jeesus-nimeä on toistettu kovin ja vieläpä kovemmin. No minä hiljaisena pohdin siinä... - älä turhaan lausu Herran sinun Jumalasi nimeä?

Perheessämme oli kerran tuuletusta. Lapset saivat kertoa meille vanhemmille kokemuksista siitä, minkälaisia vanhempia olimme, kun he asuivat meillä kotona. Yksi oli halaaminen! Minulle täysin

vieras ja hieman pakollinen asia. Onneksi korona on karsinut tuota tapaa. Lapsemme kuitenkin kohtaavat omia lapsiaan halaamalla ja kokevat sen tärkeäksi. Näin ajat muuttuvat tai tavat.

Juuri tällä viikolla tapasin itseäni vanhemman miehen. Pyysin häntä mukaan seuraavaan Tuomasmessuun. – 'Voisin tullakin. Siellä ollaan hymyssä suin ja meno on pirteää ja rentoa.' Eli, kyllä vanhemmatkin herrat tänä päivänä osaavat iloita uskosta ja nauttia iloiten. Tietysti korrektisti kuitenkin. Meillä Tuomasmessussa istutaan pöydissä. Pääasiassa 4-6 hengen ryhmissä. Kahvit ja tarjottavat herkut kuuluvat asiaan. Näissä messuissa käy kolme kertaa enemmän porukkaa kuin normaaleissa kirkkonoissa. Vapaaehtoisvoimin tapahtuva Tuomasmessu on hyvä tie tulla mukaan toimintaan. Tarvitaan pyhäkoulunpitäjiä. Kahvioon palvelemaan. Musiikissa bändit ja kuorot ovat myös hyviä reittejä päästä sisälle seurakuntaan. Joka vuosi, pääasiassa ripareiden kautta jää nuoria aktiiviseen toimintaan yli 60. Suomessa media kertoo usein näivettyneistä seurakunnista. Meillä Kuusankoskella tulee tosiaan uusia, nimenomaan nuoria, mukaan joka vuosi ja varmaan tilanne on muuallakin sama. Tuomasmessussa kirkko on melko täynnä.

Gospel Riders edustaa hyvin toimintaa. Olemme yhdessä kahden teeman kanssa. Kristus ja pyörät. Tänäkin kesänä saamme olla ilon ja ilosanoman

kanssa liikenteessä. Meillä on tilaa kaikille. Saamme olla omana itsenämme. Olla vaan tai lähteä mukaan moniin tapahtumiin. Todistaa, laulaa tai olla hiljaa. Rukoileminen on arvokasta. Olla hiljentyen rukoukseen ajon aikana. Rukous on hienoa kommunikointia. Kaupan jonoissa. Pyörää tankatessa tai kävellessä vastaan tulevien puolesta. Hyvä hengellinen toiminta ei tarvitse näyttävyyttä tai suuria puheita. Pienikin ystävällinen tervehdys voi merkitä paljon. Minulla on parannuksen paikkaa aina. Haluaisin, että olisin helpommin lähestyttävä. Toivon, että nuoruuden jurous voisi loistaa poissaolollaan ja tilalle tulla hymyä ja sellaista Hengen läsnäoloa, jotta olisin Jumalan palvelijana niin kuin Herra haluaa. Toivon, että oppisin ystävällisyyttä. Rukoukseni onkin usein – 'Herra armahda. Suo etten pilaa Sinun hyvää tahtoasi luomakuntasi ihmisiä kohtaan.' Meillä on rekvisiittaa. Moottoripyörä, kypärä, hanskat jne. Todistus ja jutustelu torin parkissa voi alkaa vaikka kypärästä. On hyvä lähestyä ihmisiä heidän asioistaan. Miten menee? On varmaan yleisin todistuksen avaus. Olla kiinnostunut lähimmäisestä. Kertoa voi sitten, kun sen aika tulee. Jumala haluaa hyvää sinulle ja kaikille. Voimme siis luottavaisin mielin olla Gospel Riders -motoristeja. Päristellä ihan levollisin mielin. Herran siunaus olkoon kanssasi.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti



Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Timo Sund

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy syyskuussa 2023. Aineistopäivä on 15.8. 2023. Aineistot on toimitettava Jukka Parkkiselle osoitteella soittaa@gmail.com.



Puheenjohtajan palsta

Ilpo Varha

Adios!

Adios, tuo satoja vuosia vanha espanjalainen toivotus matkaan lähtijöillehän on suomeksi ”Jumalan haltuun” eli a Dios. Muinaisina aikoina tiet olivat arvaamattomia ja vaarallisia, siksi oli paikallaan toivottaa Jumalan varjelusta.

Nykyisinkin tiet ovat vaarallisia, varsinkin meille jotka harrastamme motorismia, tavalla taikka toisella. Asun kohtuullisen lähellä Jerezin moottorirataa ja onkin tullut tavaksi käydä katsomassa Moto GP -kisat vuosittain. On hienoa nähdä, kuinka maailman parhaat motoristit ottavat yhteen. Vauhtia ja vaarallisia tilanteita riittää. Siksi toivotan heillekin Jumalan varjelusta.

Kuolemaan tai vakavaan onnettomuuteen johtavia kaatumisia en ole Jerezissä nähnyt, mutta kuolema on kuitenkin aina läsnä, niin kuin suuren suomalaisen kuljettajan, Jarno Saarisen kohtalosta tiedämme.

Sen sijaan aivan tavallisessa liikenteessä Andalusiassa olen pariinkin otteeseen osunut onnettomuuspaikalle, jossa motoristi on menehtynyt. Vaara siis vaanii joka tasolla. Emme ole automaattisesti turvassa edes ns. pyhillä matkoilla. Itsekin olen EMC-matkalla joutunut vaimon kanssa ambulanssin kyydissä sairaalaan. Onneksi kuitenkin vain pyörä kärsi suurempia vaurioita.

Edes leppoiset kerhon viikkoajelut eivät ole vaaroista vapaita. Muutama vuosi sitten alueemme viikkoajelulla sydäntä kylmäsi huomattuaani, että ajoletka oli katkennut erään mutkaisen osuuden jälkeen. Pahin kävi toteen; alueemme pidetty tiedottaja Heikki oli ajanut tieltä ulos ja menehtynyt välittömästi.

Siksi me kaikki motoristit tarvitsemme tuon toivotuksen: a Dios, Jumalan varjelusta.

Tänä vuonna olemme kerhona tukemassa pienellä panoksella ratamoottoripyöräilijän, Erno Kostamon unelmaa; osallistumista Mansaaren kilpailuun. Tuo kisahan on suorastaan pelottavan vaarallinen, emmekä sinänsä kehotetaan riskaamaan henkeään moottoripyöräilyn tähden. Mutta meidän toiveista huolimatta jotkut niin tekevät.

Siksi toivonkin, että siellä missä vaara on lähellä, olisi myös Risti esillä. Vaikkapa Gospel Riders -logon muodossa varikkokatoksessa.

Koin myös tärkeäksi, että saatoin toivottaa Ernolle paitsi kisaonnea, myös Jumalan varjelusta.

Ilpo

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Lumen keskeltä ideoita kesään
- 6 Espanjan kristittyjen motoristien kesätapahtuma
- 7 Adellin perhe Espanjasta
- 8 Apua Ukrainaan
- 10 - Minä, vaimo ja moottoripyörät
- Saa ostaa ja tilata tuotteita
- 11 Reissusuunnitelmia
- 12 Keski-Suomen Moottoripyöränäyttely
- 13 Elämä muuttui Armon Kalliolla
- 14 - Pidä pyöräsi kunnossa
- Muista pyhittää lepopäivä
- 15 Pastorin palsta
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2023

Gospel Riders -tapahtumia:

7.-9.7. MOJ Meeting, Mikkeli
9.-17.7. Endurotour
Joulukuu Syyskokous

Muita tapahtumia:

2.-6.8. EMC-rally Norway

Motoristikirkkoja:

15.7. Oulaisten motoristikirkko
15.7. Heinola, motoristitapahtuma
16.7. Perhon motoristikirkko klo 10
16.7. Rautavaaran motoristikirkko klo 10
30.7. Asikkalan motoristikirkko klo 10
13.8. Lammin motoristikirkko klo 13
13.8. Lapinlahden kolmen kirkon kierros alkaen klo 10
20.8. Jyväskylän motoristikirkko klo 16
2.9. Sastamalan motoristikirkko klo 14

Lumen keskeltä ideoita kesään

Kerhomme on perinteisesti järjestänyt vastuukantajapäivät syksyllä, mutta tänä vuonna ajankohtana olikin alkukevät 10.-12.3.23, paikkana Valkealan Puhjonranta Kouvolassa. Tuntuu hyvin luontevalta, että keväällä valmistaudutaan tulevaan kesään. Porukka koostuu pääosin aluevastaavista, johon nimikin 'vastuukantajat' viittaa. Tosin jokainenhan omalta osaltaan kantaa vastuuta kerhon toiminnasta esimerkiksi rukoilemalla, tapahtumia järjestämällä tai konkreettisesti pyöräilemällä. Ajokoulutus on myös yksi tärkeä vastuunala, samoin kerhokauppa ja tiedottaminen, taloutta unohtamatta.

Vastuukantajapäivillä on yleensä jokin teema. Jos itse määrittelin tuon viikonlopun teemaa, olisi se oma-aloitteellisuuden luominen. Itse koen, että siinä onnistuttiinkin. Kerhon puheenjohtajan Ilpo Varhan kanssa päivien sisältöä pohdittaessa oli muutamia kulmakiviä, joille määriteltiin paikka, esimerkiksi lauantai-illan hengellinen osio, mutta myös luovia hetkiä oli jätetty. Niinpä toteutui tilanteita, joissa kaikki olivat koolla ja alkoi tulla kyselyjä: voisiko olla rukousta? Voisimmeko laulaa yhdessä? Takana saattoi olla juuri päättynyt vauhdikas ulkorieha, kaikilla oli mukavaa, ruokailuun oli vielä pitkä aika ja porukka ei millään olisi malttanut vain huilata. Joten tietenkin voitiin rukoilla ja laulaa! Se oli erittäin suotavaa.

Paikalla oli oikeita vastuukantajia, mikä näkyi myös siinä, että koko porukka halusi yhdessä järjestää ja luoda sisältöä. Haave oli toteutunut. Oma aloitteellisuus oli voimissaan. Iso kiitos siis kaikille mukana olleille, teitte hyvät päivät.

Jukka Parkkinen



Jukka Parkkinen



Jukka Parkkinen

Terve, vastasi Jääskeläisen Eija kun pyysin häneltä mietteitä osallistumisesta vastuukantajapäiville.

- Läksin Puhjonrantaan hyvillä mielin. Tykkään käydä näillä yhteisillä viikonlopuilla, koska niillä aina tutustuu uusiin ihmisiin. Minusta on mukavaa tavata kerholaisia ja nyt kun olen tutustunut moniin, niin innolla odotan aina uusia tapaamisia.

Viikonloppu sujui tosi hyvin. Oli mukavaa jo saapuessani pihalle ja nähdä tuttuja halauksien kanssa. Tunnen kuuluvani tähän joukkoon ja olevani hyväksytty. Päivät sujuivat sutjakasti. Oli mukava tutustua uuteen puheenjohtajaan. Monien kanssa jutellessa huomasin, että on muitakin yhteisiä harrastuksia kuin moottoripyöräily. Sain leikkimielisestä tandemhiihdosta (kuva) kylläkin epämiellyttävän muiston kaaduttuani käteni päälle. On vieläkin kipeä. Hauskaa oli ja käsi vielä ylistykseenkin nousee.

Sain tietoa rukous- ja evankelointi-ajosta. Tuo evankelointi kiinnostaa, mutta olen töissä tuolloin. Erään ystävän kanssa puhuttiin Itä-Suomen naisten yhteisestä toiminnasta. On mietinnässä miten yhteiset ajot ja tapaamiset voisi toteuttaa.

Näin unta kädestäni. Eteen tuli Luuk 6:6-10 Jumala näkee sinut ja minut. Jeesus kutsuu meitä tulemaan esiin ja ojen-

Kuusankosken seurakunnan nuorisohjaaja Harri Järvensivu piti pohdintoja herättävän alustuksen aiheesta Jumalan tuoksu. Miten meistä motoristeista voisi heijastua Jumalan tahto ja se, että Jeesus Kristus on tie Isän luo? Toinen teema oli pohdintaa siitä, mitä vastaamme tavatessamme henkilön, joka ei usko ja mahdollisesti kieltää Jeesuksen ja kaiken mitä hengelliseen elämään ja sen arvoihin kuuluu. Harri esitti näkemyksensä, että olisi hyvä olla vastauksia eri tilanteisiin. Ei niin, että toteutuisi sanonta "Raamatulla päähän", vaan hakea argumentteja elävästä elämästä. Esimerkiksi kaikkia koskettaa ajanlaskumme: elämme vuotta 2023 jälkeen Kristuksen.



Jukka Parkkinen

tamaan kätemme. Hän tahtoo parantaa, että kykenemme antamaan, ei aina vaan ottamaan.

Siunattua kesää kaikille.

Maarit Filpula ja Markus Karjalainen järjestivät hieman hyisen viileän sään vallitessa kerronnallisen kilpailun "hivimetsällä". Tilannekuvaus: lähistöllä havaittu hirvi pitäisi ampua, mutta pahaksi onneksi ampuja oli likinäköinen ja ampuikin vahingossa naapurin lehmän. Siitä sitten karkuun ja lipettiin laudankappaleilla pareittain. Jotenkin siihen liittyi traktorikin ja polttoaineen loppuminen. Olennaista "hivimetsästyksessä" oli, että kaikki olivat innolla mukana ja kilpailun jälkeen oli jo kysymys: Mitäs sitten tehtäisiin? Yhdessä touhuaminen tuotti yhteenkuuluvuuden ja halun jatkaa yhdessä.



Jukka Parkkinen



Jouko Virta



Jouko Virta

Tässä ajatuksiamme muutosta Lahteen

Meidän GR -moottoripyöräkerhotaival alkoi muistimme mukaan 2010. Meillä on kristillinen elämäntapa ja omistimme myös silloin pyörät. Eräs ystävämme vihjaisi, että on tällainen kerho olemassa ja saattaisi sopia meille. Siitäpä sitten tämä yhteinen taipaleemme alkoi. Liityimme kaakon porukoihin, missä saimme tutustua moniin uusiin ystäviin ja ajella heidän kanssaan erilaisissa tapahtumissa. Asuimme Loviisassa ja suurin osa kerholaisista asui Kouvolan seudulla, joten emme kovin usein olleet mukana toiminnassa silloin, mutta silloin kun



Jukka Parkkinen

olimme, se tuntui tosi mukavalta. Olimme aina tervetulleita. Merkittävin yhteinen ajelu suuntautui Norjaan EMC-ralliin joka oli Kvamissa. Olipa hienoa ajella heinäkuussa sikäläistä maisemareittiä, pysähtyä tauolle ja samalla ottaa leikkimielinen lumisota.

Kun tuli aika eläköityä, ajattelimme että olisi vielä kerran uskallettava heittäytyä tuntemattomaan ja katsella uusia maisemia. Meillä on mökki Vääkysyissä ja syntyi ajatus, josko sieltä löytyisi sopiva asunto meille. Anne avasi kännykkänsä, katseli vapaita asuntoja ja siinä se oli. Rivitalon pätkä Päijänteen rannalla. Lapset jäivät Loviisaan, mutta mökkimatka lyheni sadalla kilometrillä. Halusimme jatkaa GR-taivalta ja otimme yhteyden PeeTeehen, Lahden aluevastaavaan. Sovittiin tapaaminen heidän tallillaan. Teollisuushallin yhteydessä oleva tila mahdollistaa muun muassa pyörien talvisäilytyksen, yhteiset kahvitte- luhetket ja kerhoemännän suussasulavien herkkujen nauttimisen. Onpa siellä biljardipöytäkin, joka on ahkerassa käytössä. GR-porukat ovat yhtä suurta perhettä - vaikei tunnetta aikaisemmin, niin kuitenkin heti tunnetaan. Vastaanotto uudelle alueelle oli lämmin ja tuntuu mukavalta kuulua tähän perheeseen. Paljon on jo suunniteltu tälle ajokaudelle ja varmasti tapaamme niin kaakon porukoita kuin muitakin kerholaisia.

Siunattua ajokautta sinulle.

T. Anne ja Pekka Lihtari

Espanjan kristittyjen motoristien kesätapahtuma

Tapahtuma pidettiin tänä vuonna lähellä Ciudad Realin kaupunkia lähes keskellä Espanjaa. Paikka on viehättävä leiri- ja kurssikeskus Centro de retires Betania monine harrastusmahdollisuuksineen ja kauniine pihapiireineen. Järjestäjänä toimi Espanjan CMA ja muut osallistujat olivat Gospel Riders, Tribe of Judah ja Covered Backs.

Matkamme alkoi perjantaiamuna kokoontumisella San Julianin katollisen kirkon edessä. Siitä lähdimme kolmella pyörällä kohti Cordobaa, jossa joukkoon liittyivät Gibraltarilta ja Sevillasta tulleet pyörät. Perillä olimme iltapäivän lopulla. Koska meille ei ollut sijaa majatalossa, jatkoimme ilmoittautumisen jälkeen läheiseen hotelliin. 400 kilometrin ajo kolmenkymmenen asteen aurinkoisessa säässä oli vuoden ensimmäiseksi keikaksi melkoinen. Illaksi menimme Betaniaan päivälliselle. Ilta alkoi iloisesti poskisuudelmillla espanjalaiseen tapaan, siihen olemmekin jo tottuneet toistakymmentä vuotta kestäneen loma-asumisemme aikana. Toinen suomesta poikkeava tapa on ruokaillessa kuuluva iloinen puheensorina, jossa volyyymia ei säästellä.

Iltakokouksessa itselleni tuli vastaan kielimuuri. Kankaalle heijastetuista lau-

lujen sanoista saatoin arvailla niiden merkitystä ja tutuille sävelmillemme osasin suomalaiset sanat. Puheet meni yli ymmärryksen, mutta hyviä ne oli yleisön aamenista ja välitaputuksista päätellen. Lapsiperheet olivat edustettuina yöhön saakka ja ihmettelinkin lasten vuorokausiyrityksiä, jotka eroavat suomalaisista. Naiset puhuivat etupäässä vain espanjaa, joten heihin en saanut puheyhteyttä. Englantia puhuvia naisia oli muutamia, joten ystäväni Susannan tulkkausta en tarvinnut aivan kaikkeen jutteluun.

Lauantainen vierailu prosenttikerholle noin sadan kilometrin päähän oli toisenlainen tapahtuma kuin omamme. Paikalla oli vain miehiä ennen kuin meidän ryhmämme saapui. MC-toiminta on minulle vierasta. Sen verran tutustuin siihen, että nuori englantia puhuva hangaround näytti vessan ja kävi puhdistamassa sen ennen kuin menin sisään. Myöhemmin näin saman hepun parturi-pöydän luona siistimässä kerholaisten pitkiä partoja. Tien viereen koottiin tarvikekemynti. Paikalle lipui lisää pyöriä. Ajoliiveistä päätellen useista eri kerhoista. Katselin mielenkiinnolla parkissa olevia pyöriä. Lempparikin löytyi: violetti-punainen HD, jonka selkänojan koristeena oli teksti Jesus. Myöhemmin näin pyörän Betanialla naisen käsissä.

La fotoo! La fotoo! kuului ruokailun jälkeen kaiken metelin ylikin, kun muuttamat järjestäjät yrittivät saada porukkaa yhteiskuvaan. Väki meni puiden alle suojaan kuumuudelta. Ajattelin, ettei tuosta tule muuta kuin varjoja naamoille. Onneksi jollekin muulle tuli sama ajatus mieleen ja isolla hälinällä saatiin joukko päin aurinkoa. Siestan ajaksi menimme hotelliimme, mies spaan puolelle ja itse suihkuun (se ainainen ongelma hiusten kanssa).

Lauantaina oli silly games, joka on mieheni tuontituote Suomesta. Alle kymmenen pyörää kokoontui katetulle pelikentälle. Kun mieheni huomasi, ettei siellä ollut yhtään GR:n pyörää, hän totesi: "Häpeällistä" ja haki pyöränsä. Eri tehtävien sarjoista hän voitti osion, jota voisi nimittää sokkoajoksi. Kuskille silmille lasit, joiden läpi ei näy, matka noin 25 m, jonka päässä on viiva, jolle kyytiläisen ohjeiden mukaan pitäisi pysähtyä.

Ehtoollinen vietettiin sunnuntaiamuna. Alussa paljon lauluja, joita yritin tapaila kykyjeni mukaan. Puheet eivät tavoittaneet ymmärrystäni, mutta hetki oli rauhoittava. Käytännön toteutus

meni siten, että jokainen haki edestä leipäpalan ja pahvimukin, jonka pohjalle oli kaadettu valmiiksi noin puolen sentin annos sangriaa. Kun kaikki olivat takaisin paikoillaan, nautittiin ehtoollinen yhtä aikaa musiikin soidessa hiljaa. Kiitosruokouksen jälkeen tuli vauhdikas musiikkiosuus, jossa laitettiin koko kroppa liikkeelle, ja tunnistinpa sieltä Suomessakin laulettavan ja leikkittävän lastenlaulun Jos sun lysti on, niin kädet yhteen lyö... Olipahan ensimmäinen näin vauhdikas ehtoollinen minun elämässäni.

Kun sunnuntaina iltapäivällä ajelimme kotiin lounaan jälkeen 34 asteen helteessä, ihmettelin taas kerran kuskien kestävyyttä. Itse ojentelin käsiä ja jalkoja moneen kertaan ja totesin uuden satulan olevan näin pitkille matkoille liian jotain, kun istuminen alkoi puuduttaa. Iloa toivat teiden vierillä ja väleissä kasvavat jopa parimetriset eri värisinä kukkivat kalmiapensaat. Tuplakahviannos piristi taas kuskiani. Ehdimme kotiin ennen pimeää. Viimeisellä pätkällä moottoritillä mies testasi pyörän eri ominaisuuksia. Minä suljin silmäni ja otin tiukemman otteen kauhukahvoista, kun näin nopeusmittarissa luvun 158.

Virve Varha



Ilpo Varha

Tapahtuman suomalaiset Leidit.



Nieves Veira Hernandez

Gospel Ridersin menestynyt silly games joukkue, Ilpo ja Marco.



Iipo Varha

Motoristinaisia mm Suomesta, Romaniasta, Brasiliasta, Gibraltarista ja USA:sta sekä tietenkin eri puolilta Espanjaa.

Adellin perhe Espanjasta

Espanjan kristittyjen motoristien vuosittaisessa kokouksessa on ollut jo vuosia tuttu näkönuori perhe, joka erottuu joukosta paitsi iloisuutensa, myös kasvavan lapsikatraansa vuoksi. Kyseessä on Reuben Adell ja hänen vaimonsa Olga sekä kaksoset Adam ja Keila.

Tänä vuonna oli ensimmäistä kertaa mukana myös alle vuoden ikäinen Pau, joka ruskeilla silmillään ja kauniilla hymyllään hurmasi tapahtuman naisväen.

Istahdin perheen kanssa juttusille muutaman kysymyksen kanssa.

Reuben, mistä olet kotoisin ja mikä on kerhosi?

Olemme Vinaroksen kaupungista, Espanjan itärannikolta. Se on suunnilleen Valencian ja Barcelonan puolesta välistä. Olemme olleet Gospel Ridersin Vinaroksen chapterin jäseniä koko uskossaloajan. Toimin ensin Road Captainina ja nyt olen varapresidentti. Presidenttinä meillä on Jesus Caballero.

Milloin kuulit ensimmäisen kerran Gospel Riders -kerhosta?

Vuosi oli 2014, kun Jumala kutsui minua. Menin seurakuntaan ja siellä ensimmäiset kohtaamani ihmiset olivat GR:n jäseniä. Heidän kauttaan tulin tuntemaan Jumalan, heidän avullaan saatoin jättää entisen elämän taakseni ja heidän yhteydessään olen saanut kasvaa kristittyinä.

Gospel Riders on siis tärkeä asia sinulle?

Todellakin. Saan kiittää kerhoa kaikesta hyvästä elämässäni. Se on perheeni ohella elämäni keskipiste. Siellä ovat parhaat ystäväni ja tukijani. Se on antanut tarkoituksen elämälle ja siinä voin palvella Jumalaa. Olen äärettömän kiittollinen siitä, että Gospel Riders on syntynyt ja levinnyt Euroopan pohjois-



Iipo Varha

delta Euroopan eteläisimpiin osiin, myös minun kotikaupunkiini Vinarokseen. En ole siis kristitty, josta tuli Gospel Rider, vaan Gospel Riders teki minusta kristityn. Lisäksi meidän koko perhe on mukana kerhon toiminnassa ja näihin yhteisiin kokouksiin tullaan aina koko porukalla. Lapsetkin kantavat ylpeinä kerholiivejä.

Kuinka tärkeinä koet Espanjan kerhojen yhteiset kokoukset? Tänä vuonahan oli neljä kerhoa mukana?

Nämä ovat aivan mahtavia tilaisuuksia. Nyt kun Covid-vuosien jälkeen olemme taas päässeet koolle, on ollut hienoa tavata vanhoja ja uusia ystäviä ympäri Espanjaa. On ollut upeata kuulla, mitä Jumala on tehnyt muiden kerhojen elämässä. Olemme taas saaneet kasvua yhteisestä uskosta ja ylistää Jumalaa. Koen, että tämä on kaikkia kerhoja vahvistava tilaisuus, josta saamme uusia työkaluja työhön motoristien keskuudessa.

Minkälaista toimintaa teillä on Vinaroksessa?

Kahden viikon välein kokoontumme kerhona rukoukseen ja yhteyteen. Meitä

kutsutaan myös usein toisten kerhojen juhliin, myös ns. prosentikerhojen. Siellä jaamme motoristiraamattuja ja tuomme Jumalan sanaa esiin. Teemme myös yhteisajeluja ja kutsumme muitakin kuin omia kerholaisia mukaan.

Minkä kokoinen teidän chapter on tällä hetkellä?

Meillä on kahdeksan jäsentä, joilla on täydet värit ja yksi prospekti.

Entä millaisella pyörällä ajat?

Kutsun sitä Transformeriksi. Se oli alun perin Honda VFR, mutta olen rakentanut sen kokonaan uusiksi omassa tallissani. Muuten, lapsillakin on jo omat leikkipyörät.

Mitä haaveita sinulla on Gospel Ridersin suhteen?

Olemme joskus puhuneet, että olisi mahtavaa jos voisimme kaikki Gospel Ridersit - kaikista maista - kokoontua yhteen. Vaikkapa täällä Espanjassa. Haluaisimme myös perheenä nähdä pohjoismaat. Olimme jo kerran aikeissa muuttaa Norjaan, mutta elämän tilanteet muuttivat ja se jäi haaveeksi.

Toivon myös, että lapseni jatkavat Gospel Ridersissa aikuistuuksaankin.



Iipo Varha

Apua Ukrainaan

Kerhomme jäseniä on ollut monissa Ukrainan hyväntekeväisyystehtävissä. Tässä muutamia kertomuksia. Vanhan testamentin puolellakin kerrotaan Jumalan viestistä ihmisille. – muista aina mieleen paina, muista aina mieleen paina. Jumala kertoo ihmisille, että Hänen palvelemisensa ei ole puheita puheiden vuoksi vaan palvella Jumalaa on muistaa yksinäisiä ja kärsiviä.

Kaakon alueelta Jyrki Pakkanen on tehnyt viisi kuljetusta Ukrainaan. Kiovaan on toimitettu mm. sairaala generaattori Pakkasen autoilla.

Arto Koivukosken matkasta on kertomus viereisellä sivulla. Myös Raimo Korremäki vei henkilöauton Uzhgorodiin ja auto päätyi Kiovaan baptilistiseurakuntaan. Veljet ovat olleet hyvällä asialla ja näin palvelleet Jumalaa.

Jukka Parkkinen



Jukka Parkkinen

GR-motoristi Jyrki Pakkanen Kouvolasta on aina valmiina toimimaan hyvän asian vuoksi. Pakkasilla on kuljetusliike. Takseja, bussi ja kuljetusrekkoja moniin mahdollisuuksiin.



Jyrki Pakkanen

Täysien rekkatoimitusten logistiikan pitää toimia hyvin. Ensimmäisillä matkoilla saattoi rajan ylitys kestää päiviä. Nyt toiminta on sujuvampaa.



Jyrki Pakkanen

Jälleen truckki tyhjentää suomesta tullutta kuormaa Ukrainan Kiovaan.



Jukka Parkkinen

Raimo Korremäki vieraili Ukrainassa kerhon tunnuksilla. Tervetuloa Gospel Riders motoristit Ukrainaan oli viesti meille.



Arto Koivukoski

suojattu sinisillä pressuilla. Huolto-asemia oli myös täysin raunioina. Aamupäivällä saavuimme Hersoniin paikallisen seurakunnan vieraaksi. Heidän tiloissaan toimi avustuskeskus, jonne purimme avustuskuorman.

Samalla paikalla pidettiin myös hengellinen kokous, jonka yhteydessä jaettiin ruoka-apua. Saimme tervehtiä ystävällisiä ja kaikesta huolimatta toivonrikkaita ihmisiä. He olivat aidosti kiitollisia avusta ja siitä, että heitä muistetaan ja tuetaan. Venäläisten rintamalinjalle oli matkaa noin 15 kilometriä, mutta lähimmät asemat olivat kolmen kilometrin päässä. Eteen avautui Dnepr-joen laakso, jonka yli venäläinen tykistö toisinaan ampuu. Paikalliset kertoivat viereisen talon tuhoutuneen osumasta maan tasalle, eikä isäntää löytynyt sen jälkeen. Meille sanottiin, ettei nyt ole vaaraa, koska on onneksemme harmaa ja sateinen keli, eivätkä venäläiset silloin ammu. Paikalliset kertoivat käyneensä myös juokshautoissa viemässä avustusta. Emme osaltamme kuitenkaan suostuneet tähän vierailutarjoukseen. Paluumatkalla ajoimme Kiovan kautta. Suurkaupunki oli melko hiljainen ulkonaliikkumiskielosta johtuen. Vain vartioasemat olivat aktiivisia ja pysäyttelivät yöllisiä kulkijoita. Meillä oli kulkuluvat kunnossa ja niin saimme jatkaa matkaa ongelmitta.

Uskoa tulevaisuuteen

Rivnessä vietimme vielä pari päivää tutustuen kaupunkiin ja sen elämänneon. Kaikesta huolimatta aistimme ihmisistä luottamuksen ja toivon ilmapiirin. He pyrkivät elämään mahdollisimman normaalia elämää: ihmiset käyvät töissä (miehetkin, sillä kaikki eivät ole rintamalla), hoitavat perheitään, ulkoilevat lasten kanssa puistoissa jne. Varsinkin seurakunnan sunnuntaitilaisuus oli kaikenikäisten tilaisuus, läheinen ja lämmin, juhlava ja täynnä elämää ja Jumalan ylistystä. Aamuinen kävelylenkki hautausmaalla oli puhutteleva ja kertoi karua kieltään sodan julmuudesta. Sankarihautojen rivistö kertoi nuoren elämän väkivaltaisesta päättymisestä. Jokaviikoiset hautajaissaattueet kaupungilla tuovat elämään tummia sävyjä.

Paluumatkalla matkustimme aluksi linja-autolla Varsovaan. Yöllinen matka sujui ongelmitta, tosin matka kesti taas kymmenen tuntia rajan viivytyksistä johtuen. Varsovasta lensimme Kööpenhaminan kautta Helsinkiin, Helsingistä junalla Saloon, ja Salosta autokyydillä Paimioon. Tällä reissulla matkaa tuli tehtyä laivalla, junalla, lentokoneella, linja-autolla, pikkubussilla ja henkilöautolla - mutta ei moottoripyörällä! Näin tällä kertaa.

Matka oli avartava ja silmiä avaava. Monenlaisesta informaatiotulvasta huolimatta kokonaiskuvakuva paikan päällä todentuu ja selkenee. Slava Ukraina! Slava Bogu!

Arto Koivukoski
Biker-pastori

Alku hankalaa

Aikaisin huhtikuisena aamuna lähdimme Paimiosta liikkeelle. Kaksi autoa, Subaru-farkku ja Peugeot-pakettiauto, oli ehdettu täyteen avustusmateriaalia, vain kuljettajien penkit olivat vapaina. Meitä oli matkassa mukana lisäksi Harritulkki ja Hanna, joka johti matkaamme ja toimi asioiden ja yhteyksien hoitajana. Olimme Helsingissä hyvissä ajoissa ja matka Tallinnaan sujui tyyntä merta katsellen. Ajatuksemme oli edetä melko nopeasti läpi Baltian maiden ja saapua illaksi Puolaan. Vaan kuinkas kävikään: Subarun kytkin sanoi sopimuksensa irti ja matka tyssäsi Tallinnan laidalle. Saimme auton kuitenkin korjaamoon ja pienten kommellusten jälkeen vika osoitautuikin pieneksi, tuli korjattua ja matka sai jatkua. Ilta oli kuitenkin jo pitkällä ja päätimme yöpyä Pärnun maaseudulla, Hannan tuttavan maatilalla.

Hyvin nukutun yön ja aamiaisen jälkeen etenimme kohti Puolan rajaa, jonne saavuimme iltapäivällä kolmen tienoissa. Puolan ja Ukrainan välinen raja olikin sitten todella hankala ja hidas. Puolan tullissa saimme viettää rattaostasi kahdeksan tuntia, vaikka heillä oli käsiteltävänä autojen maahantuontiin liittyvät tarkat asiaperit. Ukrainan tulli vei aikaamme vain tunnin, ja rajaselvitysten vuoksi selvisimme vasta puoliltaöin Ukrainan puolelle. Väkisinkin tuli mieleen korruptio ja sen aiheuttamat hidastukset. Eipä ihme, jos muutamat autot kuormineen oli jätetty tullin kentälle ja luovutettu.

Apu menee perille

Rajanylityksen jälkeen matkamme jatkui kohti Rivneä, jossa olimme aamu-yöllä kolmen jälkeen. Viivytyksistä huolimatta meitä oli vastassa ystävällisiä seurakunnan palvelijoita, jotka olivat kärsivällisesti odottaneet saapumistamme. Seuraava päivä kului voimia keräillen ja valmistautuen Hersoniin siirtymiseen. Seurakunnan pikkubussi, josta oli penkit

poistettu, pakattiin täyteen avustustavaraa. Autot, joilla tulimme, luovutettiin Ukrainan armeijalle paikallisen varuskunnan kautta. Ne saivat mennä rintamalle käyttöön tekemään ”viimeistä palvelua”, sillä siellä auton keski-ikä on noin kaksi kuukautta.

Matkamme rajalle alkoi illalla. Kuljettajina toimivat seurakunnan pastori ja autonkuljettaja. Yli yhdeksänsadan kilometrin matka sujui heiltä ”vuorovedolla”. Tiestö vaihteli huippuhyvästä moottoritiestä myös kuoppaisiin tieosuuksiin, ylimääräisenä lisänä tärinäraidat, joita panssarivaunuliikenne oli aiheuttanut. Lähestyessämme itää pommitusten aiheuttamat lohduttomat rauniot ja tuhot lisääntyivät. Kokonaisia kyliä oli lähes tuhatta ja nyt korjauskelpoiset talot oli



Arto Koivukoski

Minä, vaimo ja moottoripyörät — edelleen yhdessä

Pyydettiin kirjoittamaan pientä henkilökuvaa, mutta mitä sitä osaisi sanoa, mitä ei jo olisi ollut jossain yhteydessä esillä? Isosti, tai pienesti? Mutta yritetään, kun kerran pyydettiin.

Sateisena palkkapäivänä, eli helmikuuisena keskiviikkona -66 kiljuin itseäni maailmalle tiettäväksi Kättilöopiston kapaloissa. Siitä elämä on eri vaiheitten kautta kuljettanut Vantaan ja Kuhmon kotien kautta Tampereelle ja sieltä lopulta Kiihtelysvaaraan ja Pohjois-Karjalan aluevastaavaksi. Siinä välissä tuli oltua nuorisotyönohjaaja ja valokuvaaja ja myyntimies ja aikuiskouluttaja ja mitä kaikkea muuta, mutta nykyisin pääasiallinen olomuoto on eläkeläinen, sivutoimisesti ritteliäs semmoinen.

Pyöriä on ollut useita, venäläisestä K750M- sivuvaijenuvekottimesta, lainapyörän kautta pariin Hondaan ja nykyiseen gessuun, joka tätä kirjoitettaessa on tarkoitus vaihtaa, iän tuomien rajoitusten vuoksi, kevyempään, mutta pysytellä silkan ajohauskuuden vuoksi adventure-osaatossa, eli RVM by Jawa on kiikarissa.

Vaihtoon on saatu Vaimon lupa ja juteltu jo maahan-tuojan, eli Jawatallin kanssa kuviota selväksi - aika näyttää, toteutuuko projekti jo tälle ajokaudelle, vai venähtääkö etäämmäs. Jos kerrankin eläissään ostaisi upouuden ajolaitteen?

Mutta se motskarointi on niin kivanhauskaa, että siitä ei osaa halua ihan vähällä

luopua, ihan niin kuin olisi vaikeaa luopua Jeesuksesta, tai tuosta Vaimosta. Omistautumisen astetta voi välillä joutua tilanteiden mukaan säätämään, mutta nuitten ympäriillä se arkielämä oikeastaan nykyään pyörii. Oma hauskuus tulee sitten lapsenlapsista, mutta ne rimpessat eivät nyt kuulu käsiteltävän jutun aihealueisiin.

Suurimpia ja hienoimpia juttuja tässä kristillisessä motorismissa ovat olleet 7xSF-kiertueen kesät. Vaikkakin varsin raskaat, niin silti antoisat kesät ja kilometrit. Jos niistä on pakko valittaa, niin niiden seurauksena pitää vieläkin välillä erikseen muistuttaa itseään, ettei vahingossa aja puolitutuille toreille jalkakäytäviä pitkin torilavan eteen parkkin. Viime kesänä Mikke-



lissä olin hyvillä mielin ajaa auton torille parkkihallin sijaan. Onneksi nopea vilkaisu peiliin paljasti kulkuvälineen olevan sitikan, ei gessun ja kuskin & matkustajan ajokampeista uupuvat kypärät.

Ei kai tässä muuta? Moikataan, kun nähdään. Kylän mosapojat pärtäävät tuolla kadulla ees taas, pitäisikö sitä itekin kunnostautua kamppeisiin?

Timo Sund

Kerhon materiaalikaupasta päivää..

Saa ostaa ja tilata tuotteita. Kiitos.

Uutta tuotetta pukkaa, kotimaista valmistusta.

Ja kaikki Helsingin MP-messujen jälkimainingeissa.

Suurin, tosin vähiten näkyvä, on Merinovillainen alusasusetti. Eli Motoristin kokoalusasusetti, yhteistyössä Merinovillakauppa.fi:n kanssa. Settiin painetaan kerhomerkki rintaan.



Näitä ei ole ihan heti joka paikassa vastassa. Kotimainen suunnittelu ja valmistus, ei siis markettilaatuista kiinnostamasta, vaan hitu luksusta. Itteensä kannattaa satsata, niin ajonautinto ei jää vehkeistä kii.

Kuka ei tunne merinovillaa, voin vuosien käyttökokemuksella kertoa, että esmesten sukkana aivan huipputuote. Jalka pysyy kuivanolaisena läpi koko päivän, vaikka olisi helteinen keli. Ja: yllättäen. Ei ole kuuma, edes siinä hautovassa hellekelissä. Eikä tarvitse miettiä, miltä varpaat tuoksuvat ajopäivän jälkeen.. Eikä käy kylmä, eikä kuuma(!) kiusaksi, mikä on varsin yllättävää.

Merinovilla-asusteen toinen merkittävä plussapuoli on, että sitä ei tarvitse hikisen ajopäivän perästä työntää pesukoneeseen, tai ryhtyä nyrkkipyykille hotellihuoneeseen päästyä, vaan ripustetaan tuulettumaan ja odootit haihtuvat sinne, missä kukaan ei niitä tuoksuttele. Reissussa jää se aktiivikuitupaidan pesu kokonaan pois, mikä on ihan kivaa.

Miinuksena että laatutuotteet maksavat oikeaa rahaa, mutta nyt noin takarenkaan hinnalla koko setti niskaan. Kerhomerkillä. Hintaluokka parisen sataa.

Tavalisesta tilaustavasta poiketen nämä myydään ennakkotilauksina, niin saamme toimituksen kerralla, halvemmilla kuluilla kerhokaupan varastoon ja toimitukseen. Lopullinen hinta asetuu kohdilleen vasta siinä vaiheessa, nyt ei vielä tarvitse maksaa, kuin symbolinen varausmaksu 1€

Lopullinen maksu vasta, kun tilauksia on kertynyt tarpeeksi, eli yksittäisiä ei tilata, eikä oteta varastoon vuotamaan — Kerhokaupasta löytyy tilaustiedot ja kokotaulukot ym yksityiskohdat.

Toinen ja kolmas kotimainen tuote ovat MP-messuilla esitellyt GR-korvakorut & GR-avaimenperä. Kotimaista työtä ja vaneria/nahkaa 100%, Avainlipputuotteita molemmat.

Hintatiedot Kerhokaupasta.

Kerhokaupan toiminnasta muutama suuntaviiva:

1) Kerkokaupan tili ei ole kerhon tili, jolle mm jäsenmaksut suoritetaan, eikä

2) Kerhon tili ole kerhokaupan tili, jolle tilaukset maksetaan

Reissusuunnitelmia

Talvella 2022–2023 ruvettiin suunnittelemaan reissua etelän suuntaan, koska parina viimeisenä vuotena olimme lähteneet pidemmille reissuille pohjoiseen. Koska molemmat olimme kiinnostuneita Espanjasta, päätimme lähteä sinne. Reissusuunnitelut aloitettiin jo talvella ja tavoitteena on, että toukokuussa kaikki on valmiina: pyörä huollettu ja varusteltu, ja tapaamiset matkan varrelle sovittu. Aivan kaikkea ei ole vielä keritty tekemään, mutta suunnitelmat ovat valmiina ja pyörän huoltoaika on varattu.

Aluksi emme vielä tienneet reittejä tarkemmin, mutta nekin ovat nyt kevään aikana tarkentuneet. Paljon saimme hyviä vinkkejä suositelluista paikoista. Tarkoitus on kiertää isot kaupungit ja katsella nähtävyyksiä vähän sivummalla. Rupesimme laittamaan paikkoja kartalle ja siitä pikkuhiljaa on reitti ruvennut syntymään.

10.6 on tarkoitus iltalaivalla lähteä Tukholmaan ja siitä sitten etelään päin. Paikkoina matkan varrella ovat mm. Normandian maihinnousun alueet, Millaun maasilta, Belvedere Furka, Klausen Pass -vuoristosola, Kotkanpesä ja Birkenau. Heinäkuun puolessavälissä on myös Gold Wingistien 40-vuotisjuhlatapaaminen Puolan Wroclavissa, johon on tarkoitus osallistua. Matkalle otamme teltan mukaan ja se vapauttaa paljon aikatauluja



emmekä ole sidottuja tiettyihin päivämatkoihin. Ajatuksena on edetä tunteen ja tekniikan mukaan.

Aikaa olemme matkalle varanneet noin kuusi viikkoa, joista yksi viikko on lepoa Fuengirolassa, jonne myös muu perheemme tulee lentämällä. Fuengirolaan vuokrasimme asunnon majapaikaksemme. Lions-toiminnan myötä olemme ottaneet tavoitteeksi tavata matkan varrella lions-veljämme ympäri Eurooppaa ja haastatella heitä heidän paikallisista aktiviteeteistaan. Jo alusta alkaen oli selvää, että tulemme jakamaan matkamme somessa; videoita ja kuvia tulemme ottamaan paljon. Tällainen reissu yleensä herättää keskusteluja ihmisten kanssa matkan varrella. Ajattelin, että se olisi hyvä mahdollisuus kertoa myös Gospel Raiderien toiminnasta ja siitä, miten kristillinen usko ja moottoripyöräily sopivat yhteen. Kalustona meillä on vuoden 1994 Honda goldwing, joka on toiminut kuljettimena meillä jo pari vuotta.

Vielä on pari varausta ennen matkaa ja muutama muu pikkujuttu hoidettavana, sitten isä&poika -reissu 2023 voi alkaa. Pyydämmekin esirukousta matkamme varrelle. Meitä voi ja kannattaa seurata somessa @losjuupas-nimellä.

Siunausta kaikille kesän reissuille!

Tero Juupajärvi



Ilmeisesti automaattitayttö/maksu-pohja saa aikaan hämminkiä. Näitä sitten sortataan välillä Äijän kanssa.

Eli: Kerhokaupan tilaukset maksetaan tilattaessa, eli toimitukset vain maksettua tilausta vastaan.

Kun olet tilannut, saat mahdollisuuden maksaa heti PayPalin kautta, pankkikortilla/tiilitä, ei vaadi PayPal-tiliä etenet vain maksulinkin painalluksen perästä näkyvien ohjeiden mukaan etenemistä ja homma bueno.

Tai sitten maksu sillä sähköpostiin tilausnapin painalluksen jälkeen tupsahtaneella laskulla, jolla on summa ja tilinumero. Tämä lähtee

järjestelmästä automaattisesti ja toimii samalla kuitina ja tilausvahvistuksena.

2) Ei ohimyntiä. Eli ei tulla supitaan korvaan, että pistä se ja se tuote tuleen mulle ja työnnetään käteistä liivintaskuun - ei pysy mielessä - on koettu..

3) Reklamaatiot/tuotekyselyt/ehdotukset mielellään ja myös heti mailina osoitteeseen materiaali@gospelriders.fi - puhelimessa tuppaa jäämään puolet kuulematta, kun jostain syystä olen aina jossain meluisassa paikassa, kun soittoja tulee.

Kerhokaupasetä Timo kiittää.



15.-16.4.2023

Keski-Suomen Moottoripyöränäyttely



MP-näyttelyn Jyväskylässä järjesti perinteiseen tapaan Jyväskylän Moottoriklubi, joka täyttää ensi vuonna 50 vuotta. Olimme näytteilleasettajina omalla Gospel Riders -osastalla, kuten olemme jo vuodesta 1999 lähtien mukana olleetkin, lukuun ottamatta paria koronavuotta, jolloin näyttelyä ei voitu järjestää.

Meitä GR-talkoolaisia oli alun perin 12, mutta yhden jouduttua perumaan tulonsa saatiin tilalle kaksi jälki-ilmoittautunutta. Meille on muodostunut käytäntö, että kussakin vuorossa on

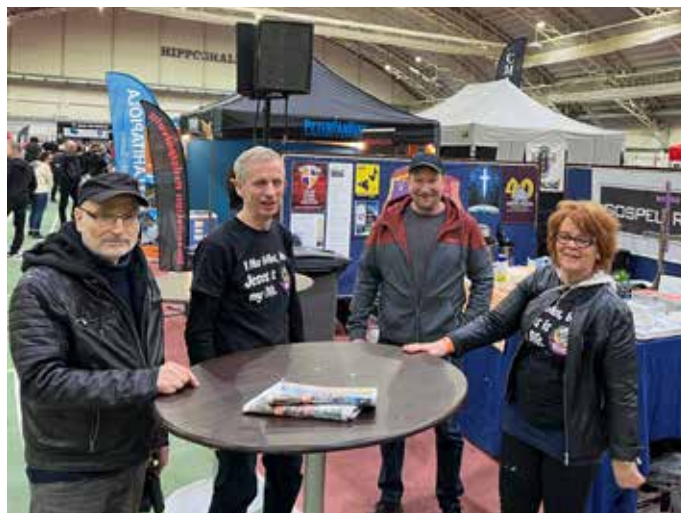
hyvä olla kolme talkoolaista. Yksi on kahvinkeittäjä, sillä osastomme kahvitarjoilu toimii ikään kuin houkuttimena, mikäli esillä oleva ketjuristi ym. muu kristillinen sanoma jotakuta sattuisi pelottamaan. Kahdesta muusta vuoropäivystäjästä toinen kutsuu ohikulkevia osastolle toisen jutellessa osastolla olevien kanssa ja esitellen toimintaamme. Tarjolla on myös jaettavaa materiaalia, kuten Tässä on Tie -lehteä ja motoristi-Raamattuja. Niitä meni jonkin verran kävijöille, ja muilla alueilla vaikuttavat jäsenet ottivat niitä mukaansa käyttöön omille alueilleen.

Näyttely oli kaksipäiväinen ja siellä kävi järjestäjän ilmoituksen mukaan 6100 kävijää kahden päivän aikana. Tästä syystä Jyväskylän moottoripyöränäyttelyä voidaan kutsua Helsingin jälkeen Suomen toiseksi suurimmaksi MP-näyttelyksi.

Näyttelyssä oli esillä toinenkin kristillinen MP-kerho CMA omalla osastollaan. Koska osastomme eivät olleet ihan vierekkäin, todennäköisyys näyttelyvieraan kierrellessä osua jommankumman osastolle oli todennäköinen. Lendoista paikalla oli ainakin RR-kisakuski Pentti Korhonen sekä stunt-ajaja ja puukenkäkauppias Artsi Nyqvist. Myös Ari Santaharju Motoristit koulukiusaamista vastaan MKKV ry:stä oli paikalla. Ulkoalueella nuoret äänekoskelaiset stunt-ajajat esittelivät ajotaitojaan.

Kuopiossa oli viikko meidän jälkeemme oma MP-näyttely, jonne Martti Olsen perinteiseen tapaan haki meillä esillä olleet julisteet ym. tarvikkeet sunnuntaina, kun oman osastomme purkaminen alkoi. Näin ne saatiin vielä hyötykäyttöön.

Teksti ja kuvat:
Marko Mazzei



Elämä muuttui Armon Kalliolla

Tampereella lähellä keskustaa on rauhallinen, mutta sopivan vilkas kaupunginosa, Armonkallio. Ikään kuin Armon alla kulkee nyt uudehko valtatie 12:n Tampereen tunneliossa, Rantatunneli. Gospel Riders Tampereen talli kantaa kaupunginosan mukaan nimeä Armon Kallio.

6.5. 2023 Pidettiin tallin 10-vuotisjuhlia. Makkaraa, lettuja ja kahvia, niistä on juhlat tehty. Tallin juhla oli tehty kiitoksella rukouksien kuulemisesta. Motoristit olivat rukoilleet paikkaa kokoontua. Oma

paikka, suo Herra meillekin. Vähän aiemmin vuonna 2012 Tampereen porukat olivat vierailleet Lahden tallin avajaisissa ja kipinä oli vahvistunut. Aluevastaava Pekka "Vespa" Vesamäki olikin siellä profeettallisesti lausunut, että seuraava alue, joka avaa oman tallin, jos Jumala suo, on Tampere. Ja Jumala soi!

Tallitoiminta on koko aluetta yhdistävä ja piristävä. Kerhon hallitus on myös hyödyntänyt Tampereen keskeistä sijaintia ja Armonkallion tiloja moniin kokoontumisiin. Musiikki on raikanut tallilla usein

sekä oman Manse Gospel Riders Bandin, että useiden tunnettujenkin muusikoveraisten voimin. Varmaan koko talo ja ohi kulkevat matkajat on evankelioitu. Tallilla on säännöllisiä kokoontumisia ja tapahtumia. Hieno tapahtuma oli tämä 10-vuotis juhla. Porukkaa puolensattaa sai nauttia lämpimän sään myötä sydämellisestä Gospel Riders tapahtumasta. Kiitos Tampereen alue ja alueen motoristit. Hienoa.

Teksti ja kuvat:
Jukka Parkkinen



Vespa ja PeeTee. Onnittelut Lahden alueelta muistojen kera Tampereen tallille ja GR Tampereen motoristeille toivotuksena armon vuosia vuosikymmeniksi eteenpäin.



Kymmenen vuotta sitten toukokuussa Heljä Jokinen oli kävelemässä Tampereella. Yhden kadun kulmassa oli porukkaa ja moottoripyöriä. Tule kahville, kuului kutsu. Se hetki ja päivä muutti Heljän elämän. Hän tutustui saman tien mukaviin ihmisiin. Gospel Riders kerholaisiin. Siitä alkoi Heljän elämään uusi sivu. Kymmenvuotisjuhlissa oli mukava muistella tapahtunutta, tietysti työn touhussa kahvia tarjoillen. Kerran pyydettiin kahville, nyt tarjotaan muille ja esitetään sama kutsu ohikulkejoille. – tulehan kahville!



Manse gospel band



Makkara maistuu aina

Pidä pyöräsi kunnossa

Keskiviikkona 22.3.23 C&J Servicen tiloissa Pietarsaareissa oli kutkuttavaa jännitystä ilmassa. Kello 19 mennessä läpi loskan ja moskan oli paikalle saapunut yli kymmenen Gospel Rideria kuulemaan isokyröläisen Honda-huoltajan, Harri Kuuttilan koulutusta moottoripyörän vuosikierrosta. Esimerkkipyöränä saimme ihailia Jens Sjölinin Honda XL 1000 Varaderoa.

Kävimme läpi moottoripyörän näkökulmasta huoltoasioita yleisesti sekä kevät- ja talvihuollon osalta. Itselleni oli paljon uutta, mutta välillä tuntui siltä, että miesten nyökyttely antoi vaikutelman, että kyllähän he nämä jutut tietävät. Tai ainakaan eivät uskaltaneet myöntää, etteivät aivan kaikkea tietäneet.)

Muutama "itsestäänselvä" juttu poimituna:

▫ Päätä, ostatko hyvän vai halvan akun. Turhan usein satasen säästöllä saa tonnin kulut. Talven aikana akkua on hyvä ladata viikon kuukaudessa, liian paljon lataaminenkaan ei ole hyväksi.

▫ Muista tarkistaa rengaspaineet. Suomen oloissa peruslaadukkailla renkailla pärjää, ja huomaathan myös, että

kaasu määrittää renkaan suurimman kulumisen.

▫ Talven ajan, kun kiertää hipelöimässä moottoripyöräänsä talvisäilössä, voi aina ohimennessään väännellä kaasua, painaa jarruja, niitata keulaa ja perää, ylipäänsä kaikkea, missä on hydraulikkaa.

▫ Vaihda öljyt ja öljynsuodatin, käytä moottoriöljynä sitä sorttia, mitä sinne kuuluu.

▫ Tarkista jarrut, kytkin, jäähdytinnesite, ilmansuodatin, valojen toimivuus ja vilkut.

▫ Alkuperäisosat ovat lähtökohtaisesti parempia kuin tarvikoesat.

Kahvittelun lomassa oli mukava jutustella tuttujen ja uusien tuttavuuksien kanssa. Iltahartauden jälkeen kukin lähti kotiinsa kauhean paljon viisaampana ja innokkaana panemaan tiedot käytäntöön.

Maarit Filppula



Harri Kuuttila piti moottoripyörän huoltoluennon maaliskuussa Pietarsaareissa Botnian Gospel Ridereille.

Jens Sjölin

Muista pyhittää lepopäivä

Sunnuntaina 16.4.23 Gospel Riderit olivat mukana Alavetelin seurakuntatallolla "Yhteisillassa". Botnian bändi huolehti puolesta musiikista: pianossa Uffe L, viulussa Mats, oboen/tamburiinin kera Uffe A, kitarassa Janne, bassossa Dag ja kajanissa Seppo. Toisesta puolesta musiikista huolehti aito puhallinorkesteri. Molempien soitanta oli vallan mainiota! Harmi, ettei näin kirjalliseen versioon pysty mitenkään välittämään sitä musiikin riemua ja ihanuutta, jota molemmat musiikkiryhmät taidoillaan toivat ihmisten nautittavaksi. Mikäs sen mukavam-

paa, kuin soittaa ja laulaa Jeesuksesta!

Ohjelmaan kuului myös yllätysvieras, joka hiippaili paikalle moottoripyöräkissa ja mustassa kypärässä. Kauaa ei hiippailija pysynyt tuntemattomana, kun jo joku kuulijakansasta huudahti: "Papinkaulus paljastaa, sehän on kappalainen Jan Nygård Kokkolan ruotsinkielisestä seurakunnasta!" Niinpä, mutta eiväthän opetuslapsetkaan aina tunteneet Heransa!

Nygård puhui lepopäivän merkityksestä, sapatista. Ihminen luotiin kuudente-

na päivänä ja hän sai aloittaa elämänsä - lepäämällä seitsemäntenä päivänä. Nyt me tahdomme painaa sunnuntaina menemään vielä kovemmin; ihminen on hukannut levon. Nygård linkitti hienosti yhteen luomisen ja Jeesuksen elämän viimeisen viikon: maailma luotiin seitsemässä päivässä, Jeesus ratsasti Jerusalemiin "ensimmäisenä päivänä", sapatina. Adam luotiin kuudentena päivänä (perjantaina) ja Jeesus kuoli ristillä kuudentena päivänä (pitkäperjantaina, lepäsi 7. päivän). Katso Hepr 4:1-11. "Be Jesus och fråga vad du måste göra" eli rukoile Jeesusta ja kysy, mitä sinun pitää tehdä.

"Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut. Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran." 2.Kor. 5:17-18

Illassa saimme kuulla myös Jannen ja Jensin todistukset, Maaritin laulun ja nauttia maan mainion iltapalan vielä mainiommassa seurassa. Kevään tuntu oli jo ilmassa ja katseet kääntyivät jo pikku hiljaa tulevaan ajokauteen.

Maarit Filppula



Botnia-band pisti parastaan Alavetelissä

Jens Sjölin

Pastorin palsta

Motoristin ajokauden alkuhartaus



Motoristin Suvivirsi

1. Jo joutui armas aika,
on ajokausi uus!
Nyt prätäkän joka paikka
on huollettava siis.
Kun pyörän sitten saapi
taas ulos aurinkoon,
se minut uudeks luopi,
kuin kutsuis elohon.
2. Nyt kadut, tietkin kuivuvat
ja kaiho maastoon käy.
Puut metsän ohi kiitävät,
ei määränpäättä näy.
Näin kilometrit taittuu
myös vuosi vuodelta
ja vanhastakin tuntuu
nyt aivan nuorelta.
3. Taas linnut siivillensä
liitelee kauniisti.
Myös eikö motokansa
Luojaansa kiittäisi.
Kun prätäkällä saan kiittää
kuin vapaus aurinkoon,
niin armon Herraa kiitä,
kun laupias Hän on.
4. Sä, Jeesus Kristus, valo
oot johtotähtemme.
Sun armos antaa ilon,
ja ohjaa tietämme.
Sun rakkautes täällä
syyttää meidät taas,
iäti kerran siellä
kruisaamme riemusta.

Säv. trad. virsi 571,
san. virttä 571 mukailen Ari Savuoja

Motoristin psalmi (uudistettu)

Tahdon ylistää Sinua, taivaan ja maan Jumala, joka olet luonut koko maailman.
Tahdon kiittää Sinua, joka tuot silmieneen mäet ja järvet, niityt ja metsät.
Tahdon ylistää Sinua, joka olet levittänyt tiet ja polut minun eteeni.
Herra, kun vauhdin viima lepattaa kasvoillani, vaistoan Sinun virkistävän huolenpitosi.
Herra, kun kiihdytän pyörääni, tunnen tuulahduksen Sinun ikuisuudestasi.
Kun näen puiden ja peltojen vilisevän ohitseni, iloitsen elämästäni, jonka olet minulle antanut.
Kun annan moottorini laulaa mutkissa ja suorilla, päästän ilmoille elämäniloni Sinulle kiitokseksi.
Kuitenkin Herra, kun ajan huomiseen, en voi tietää, saanko enää nähdä seuraavaa iltaa.
Aina kuitenkin tiedän, että Sinä tahdot varjella minua onnettomuuksilta ja vaaroilta.
Tahdot suojella minua kaikilla teilläni, pelastaa minut vammoilta ja kolarilta. Rauhallsuutesi ohjaa kaasukättäni,

valppautesi jarrujani niin, että ajan sinun kunniaksesi.

Poikasi uhri on elämäni vakuutus ikuisuuden matkantekoon.

Siksi Herra, tahdon ylistää Sinua ajamisen ilosta, niin kauan kuin täällä elän.

Bernd-Jürgen Hamann, suom. Erkki Marttinen, uud. Ari Savuoja

Motoristin esirukous

Pyhä Jumala, Jeesus Kristus, meidän Herramme!

Kiitan Sinua siitä, että saamme nauttia moottoripyörällä ajamisesta! Sinä tiedät, kuinka innoissamme aina prätäkämme päälle istumme ja ilolla lähdemme ajamaan.

Kiitos, kun annat tunteen vapaudesta ja rajattomuudesta, kun saamme ajaa. Sinä itse olet Vapaus, ja Sinä murrat kaikki tarpeettomat raja-aidat ihmisten väliä. Kiitos, että Sinun armosi meitä kohtaan on avara ja ääretön.

Ajammepa kaarteessa tai kiihdytämme suoralla, Sinä tahdot olla aina kanssamme. Sinä johdatat meitä erityisesti silloin, kun varjellumme vaaralliselta tilanteelta ja onnettomuudelta.

Ja kun lisäämme pyöräämme vauhtia, Sinä muistutat meitä käyttäytymään liikenteessä huomaavaisesti ja vastuullisesti.

Herra Jeesus, Sinä tiedät myös meidän sisimpämme syvimmän kaipauksen mielekkääseen elämään – elämään, jossa on avaruutta, vapautta ja syvyyttä, jotka vain Sinä voit antaa. Kiitos, että Sinä tulit keskuuteemme, jotta meillä olisi elämä, yltäkyläinen elämä!

Kiitos, kun saamme puunata ja tuunata pyöriämme omaksi iloksemme. Monesti kuitenkin kuvittelemme siten saavamme enemmän kiitosta ja huomiota toisiltamme. Vapauta meidät näyttämisen pakosta ja sosiaalisesta paineesta. Rukoilemme, että voisimme koko elämäamme elää niin, että se lopulta koituisi yksin Sinun hyvän tahtosi kiitoksesi ja ylistykseksi.

Kiitos, että olet antanut meille jokaiselle läheisiä ihmisiä, joita voimme rakastaa ja jotka antavat meille rakkauttaan. Siunaa kaikkia rakkaitamme ja läheisiämme.

Anna meille kaikille Sinun syvää viisauttasi, että luottamus toisiimme kasvaisi yhä lisää: että minä voin luottaa muihin ja että muut voivat luottaa minuun. Kiitos, että se on Sinun hyvä tahdotosi!

Anna minulle voimaa antaa anteeksi kaikille, jotka ovat tehneet väärin minua kohtaan. Anna minulle voimaa pyytää anteeksi niiltä, joita vastaan olen rikkoanut.

Herra Jeesus, joskus myös elämässä voi reittimme viedä harhaan. Anna silloin meille Sinun viisauttasi ja ymmärrystäsi löytää oikea tie perille. Sinä itse olet Tie, Totuus ja Elämä.

Kiitos, että Sinä tahdot johdattaa meitä kaikilla teilläämme ja suojella meitä siivilläsi.

Anna meille viisautta olla huolehtimatta liikoja, ja anna luottamusta jättää kaikki lopulta Sinun käsiisi.

Tätä rukoilemme sinun nimessäsi, Aamen.

Saksaksi tuntematon, vapaasti suom. ja laajentanut Ari Savuoja

Motoristin siunaus

Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua, kun ajat moottoripyörälläsi.

Herra kirkastakoon kasvonsa sinulle, kun liikenteen vilinässä tarkkaavaisuutesi alkaa herpaantua.

Herra olkoon armollinen sinulle, kun näet vain muiden vikoja etkä omiasi.

Herra kääntäköön kasvonsa sinulle, kun hartiasi väsyvät ja kaasukättesi puuttuu.

Herra antakoon sinulle rauhansa ja ohjatkoon sinut Elämän Tielle ikuiseseen elämään.

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.

Tunt. saksankieliseltä pohjalta Ari Savuoja

Motoristin virta-avainrukous

Herra, nyt istun moottoripyöräni päällä ja laitan avaimen virtalukkoon.

Ennen koneen käynnistämistä istun hiljaa edessäsi ja rukoilen:

Rauhoita minua, Herra, ja anna minun ottaa oikealla tavalla huomioon muu liikenne ja nähdä kaikki ajoradallani olevat vaaranpaikat.

Anna suojaavat kätesi turvakseni, niin että omat käteni osaavat ohjata minut turvallisesti määränpäähani.

Siunaa matkani Herrani Jeesuksen nimessä.

Aamen.

Saksaksi tunt., suom. ja uud. Ari Savuoja

Ari Savuoja
motoristirovasti



Heinäkuussa Mikkeliin!

St. Michael MOJ

**(Message of Joy) -meeting
"Uskollinen palvelija"**

7.–9.7.2023

Karkialammen entisellä varuskunta-alueella

**Saamme nauttia yhdessäolosta sekä
virkistystä yhteisestä uskosta.**

**Luvassa ovat perinteisesti:
silly games, ajolenkki lauantaina sekä
iltatilaisuudet.**

Tervetuloa mukaan!

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot



Puheenjohtaja

Ilpo Varha, 040 015 0199
ilpo.varha@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesämäki
0400 734 240
jasensihiteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjöling, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Juhani Laaksonen, 040 523 2605
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Markus Weckström, 050 345 7602
markusweckstrom@gmail.com
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesämäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2023